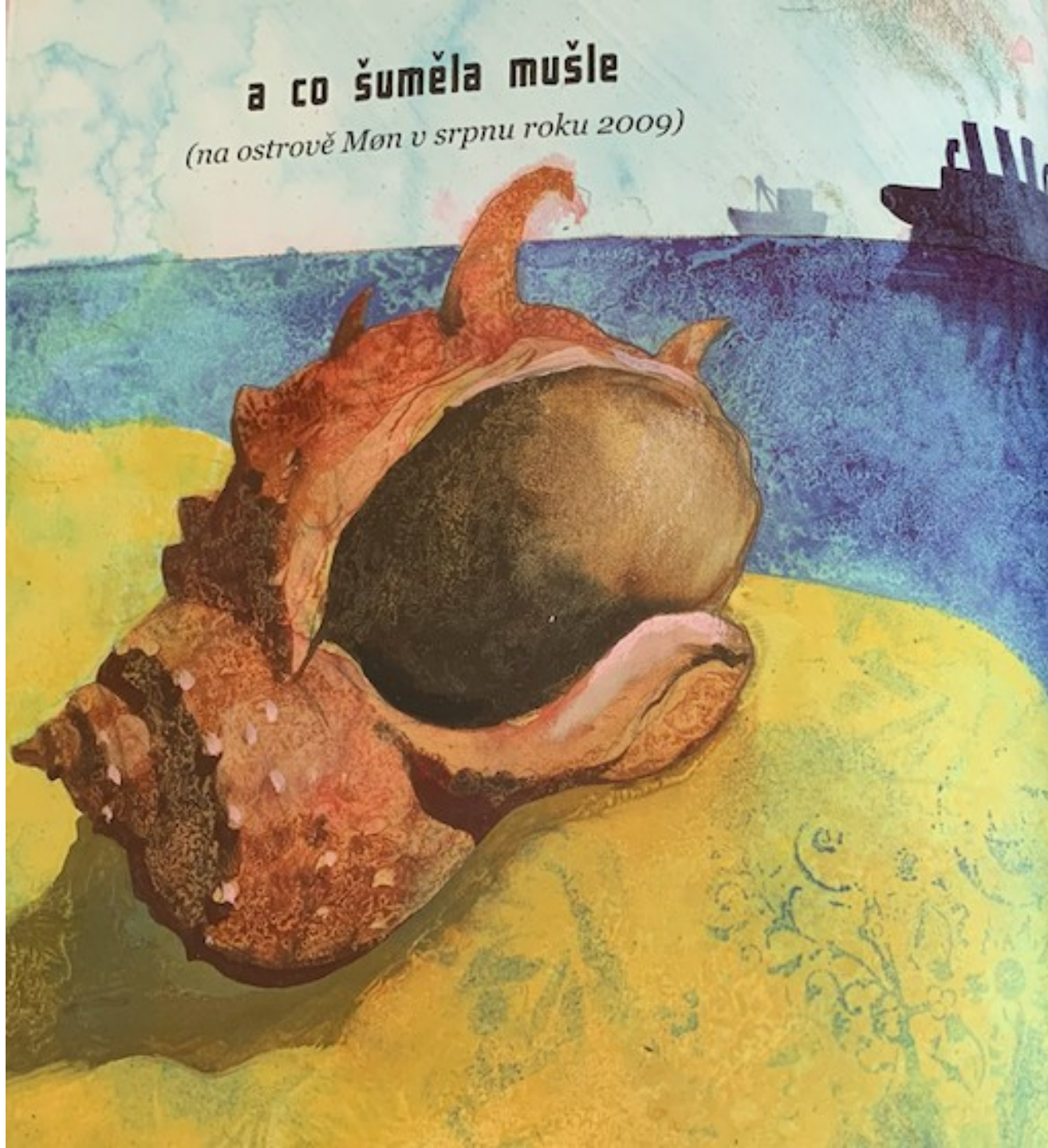

a co šuměla mušle

(na ostrově Møn v srpnu roku 2009)

Jsi to ty, moře. Nezměněné.
Přece máš vždycky jinou tvář.
Jsi stejné. To my došli k změně.
Tak ahoj, moře! Jak se máš?

Když narodiš se v Praze, v Třinci,
o moři nemáš potuchu.
Ahóje – tak zdraví námořníci
a Češi. Ti však na suchu.

An illustration of a sea scene. The sky is a pale, textured blue. On the left, a dark silhouette of a factory with two chimneys emits a plume of smoke. In the center, a white sailing ship with multiple masts is visible. On the right, a dark silhouette of a ship's hull with a flag is shown. The sea is a deep, textured blue. In the lower right, a small paper boat is floating, made of folded newspaper with some text visible on its sides.

Vážně je moře slané, táto?
Je na dně mlýnek pro chudé?
Lízni si. Připrav se však na to,
že chutnat ti to nebude.

V přístavu dřímá tolik lodí,
že pro ně vodu nevidíš.
Mít přístav – to se někdy hodí
a někdy je to na obtíž.

a co šuměla mušle

(na ostrově Mam v srpnu roku 2009)

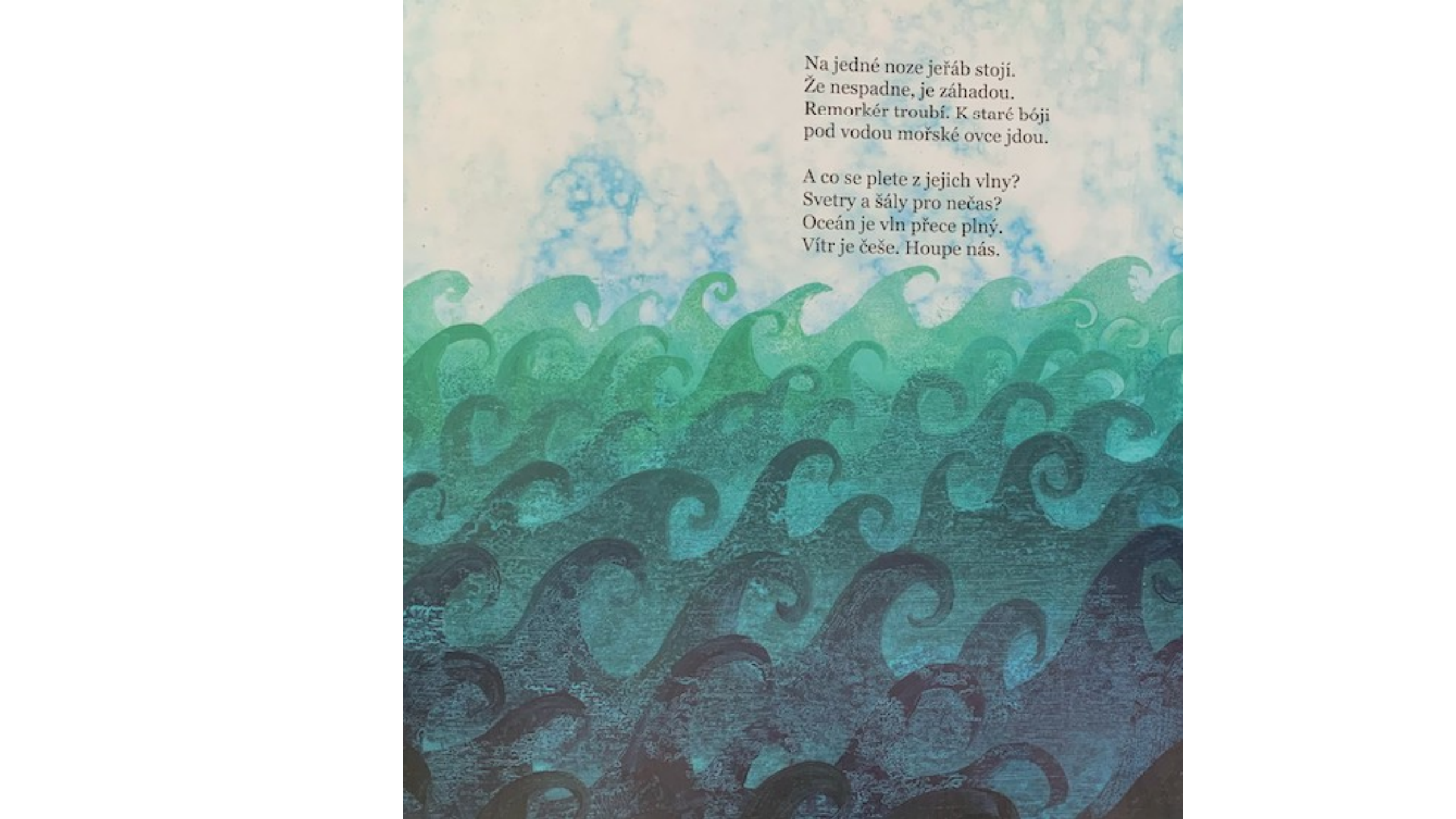
Jsi to ty, moře. Nemělná.
Přece máš vždycky jinou tvář.
Jsi stejná. To my došli k umění.
Tak ahoj, moře! Jak se máš?

Když narodíš se v Praze, v Tinci,
o moři nemáš potuchu.
Ahoj – tak zdraví námořníci
a Češi. Ti však na sochu.

Vládně je moře slané, táto?
Je na dně mlýnek pro chudé?
Lázní si. Připrav se však na to,
že chutnat ti to nebude.

V přístavu dřívá tolik lodí,
že pro ně vodu nevidíš.
Mít přístav – to se někdy hodí
a někdy je to na obtíž.

Na jedné noze jeřáb stojí.
Že nepadne, je záhadou.
Remorkér troubí. K staré bóji
pod vodou mořské ovce jdou.

A co se plete z jejich vlny?
Svetry a šály pro nečas?
Oceán je vln přece plný.
Vítr je češe. Houpe nás.

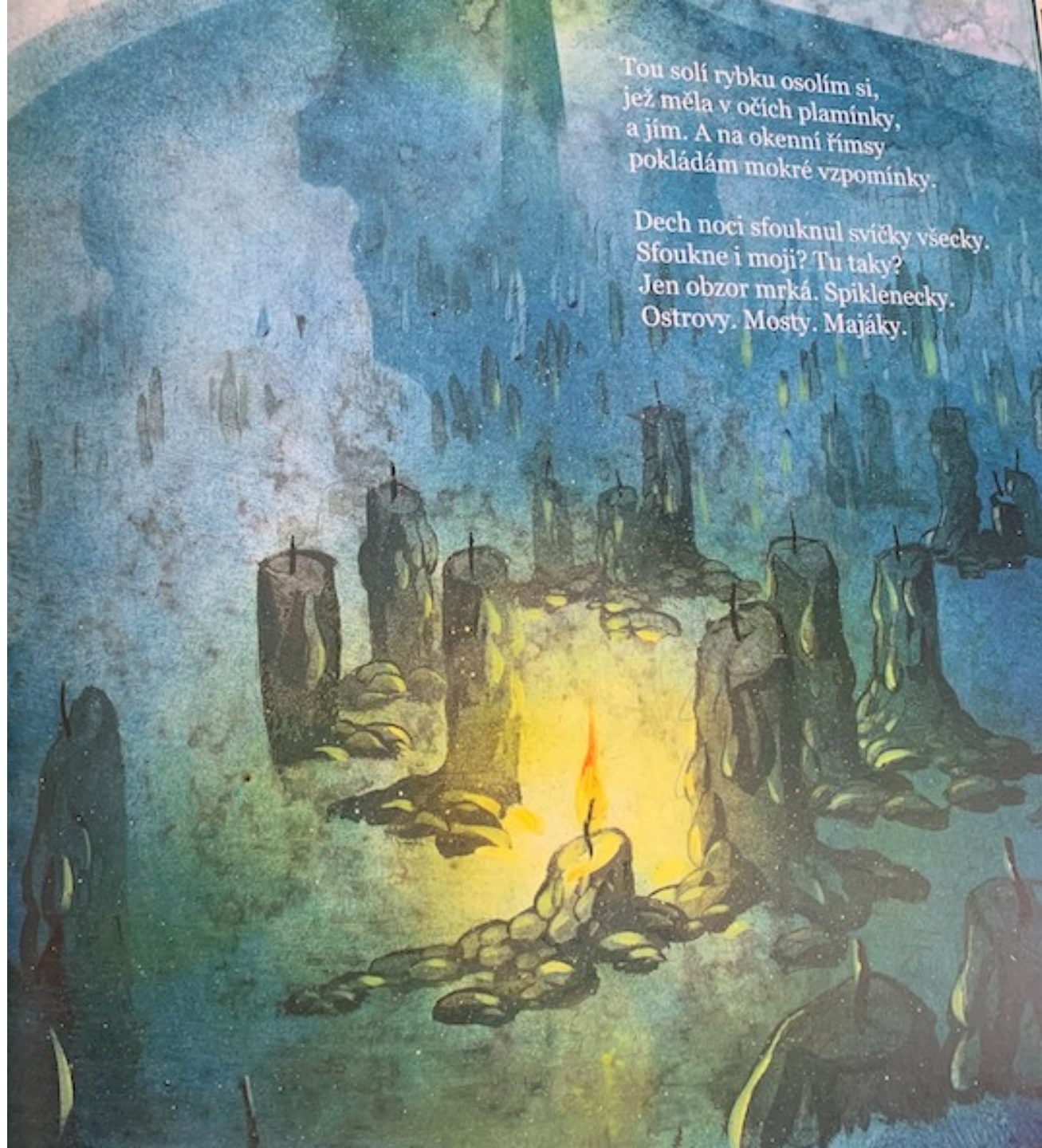
Moře – to nejsou jenom lodě,
To je i širá holá pláň.
Strach z vody? Ten tu pošleš k vodě
a už v tom plaveš. A jsi sám.

Racci se křikem dvoří moři,
je večer. Prostíráme stůl.
Do moře padá slunce. Hoří.
Syčí to. Zbude jenom sůl.

Tou solí rybku osolím si,
jež měla v očích plamínky,
a jím. A na okenní římsy
pokládám mokré vzpomínky.

Dech noci sfouknul svíčky všechny.
Sfoukne i moji? Tu taky?
Jen obzor mrká. Spiklenecky.
Ostrovy. Mosty. Majáky.

Moře – to nejsou jenom lodě,
To je i širá holá pláň.
Strach z vody? Ten tu pošleš k vodě
a už v tom plaveš. A jsi sám.

Racci se křikem dvoří moři,
je večer. Prostíráme stůl.
Do moře padá slunce. Hoří.
Syčí to. Zbude jenom sůl.

Tou solí rybku osolím si,
jež měla v očích plamínky,
a jím. A na okenní římsy
pokládám mokré vzpomínky.

Dech noci sfouknul svíčky všechny.
Sfoukne i moji? Tu taky?
Jen obzor mrká. Spiklenecky.
Ostrovy. Mosty. Majáky.

The background is a painting of a night seascape. The sky is dark blue and black, filled with numerous small white stars. The sea is a deep, dark blue, meeting a dark, silhouetted horizon. In the foreground, the sea is a lighter, teal-green color, and the shore is composed of large, rounded, light-colored rocks. The overall mood is serene and contemplative.

Maják je věž. A vlnobití
jí neublíží – je jak hrad.
V majáku sedí pán a svítí
na cestu lodím. Na návrat.

Přiliv a odliv Měsíc dělá,
když kolem Země uhání.
Na pláži leží lesklá těla –
medúzy, rybky, vorvani.

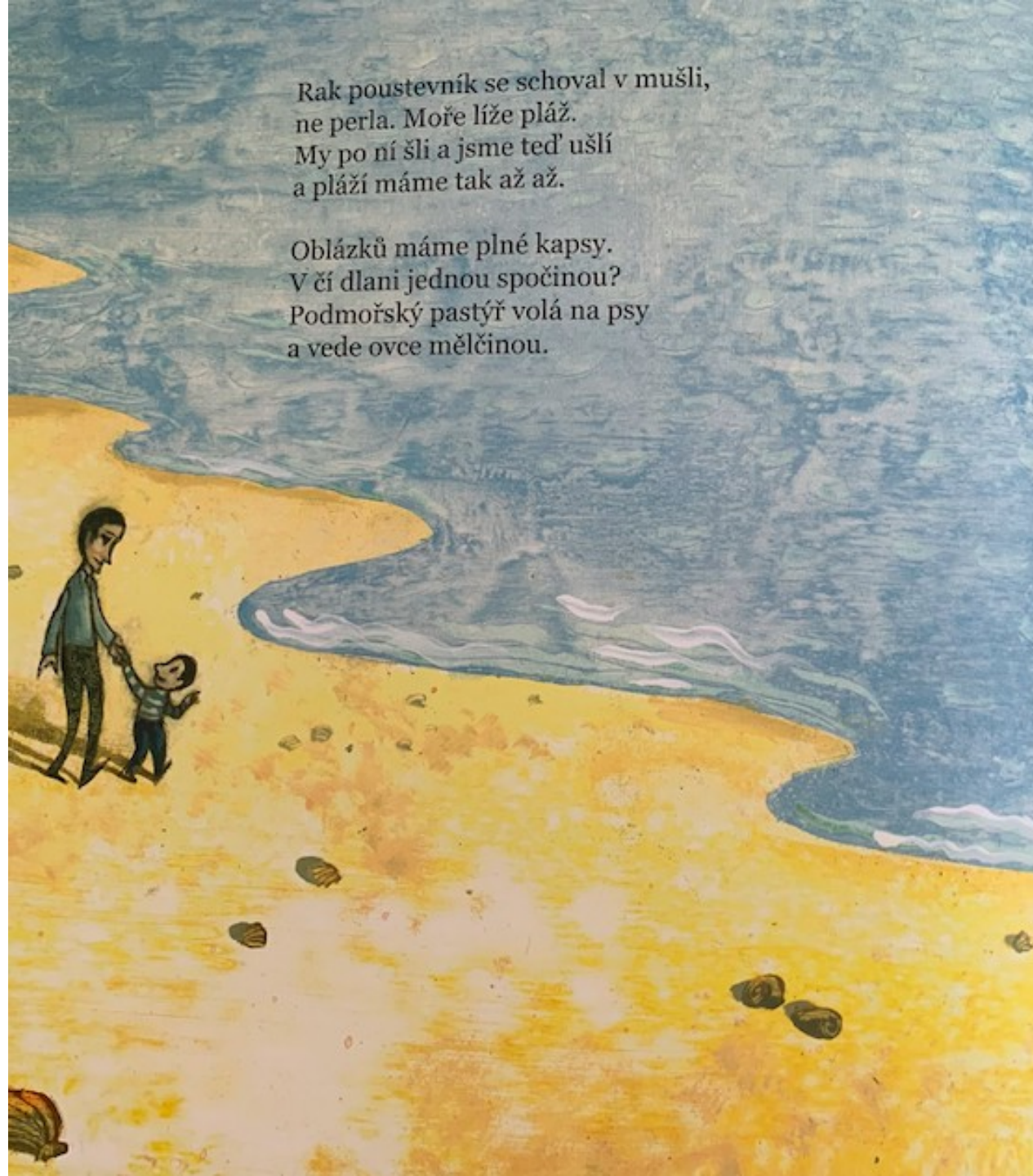
Maják je věž. A vlnobítí
jí neublíží – je jak hrad.
V majáku sedí pán a svítí
na cestu lodím. Na návrat.

Přiliv a odliv Měsíc dělá,
když kolem Země uhání.
Na pláži leží lesklá těla –
medúzy, rybky, vorvani.

Rak poustevník se schoval v mušli,
ne perla. Moře líže pláž.
My po ní šli a jsme teď uší
a pláží máme tak až až.

Oblázků máme plné kapsy.
V čí dlani jednou spočinou?
Podmořský pastýř volá na psy
a vede ovce mělčinou.

Navečer domů požene je,
až napasou se mořských řas.
A mořský koník z luk se směje
a z hlubin straší mořský ďas.

I Čechy kdysi moře měly.
Ó, ty se měly! Ale teď?
Na moře Češi zapomněli
a jenom z hor tam stojí zed'.

Rak poustevník se schoval v mušli,
ne perla. Moře líže pláž.
My po ní šli a jsme teď ušli
a pláži máme tak až až.

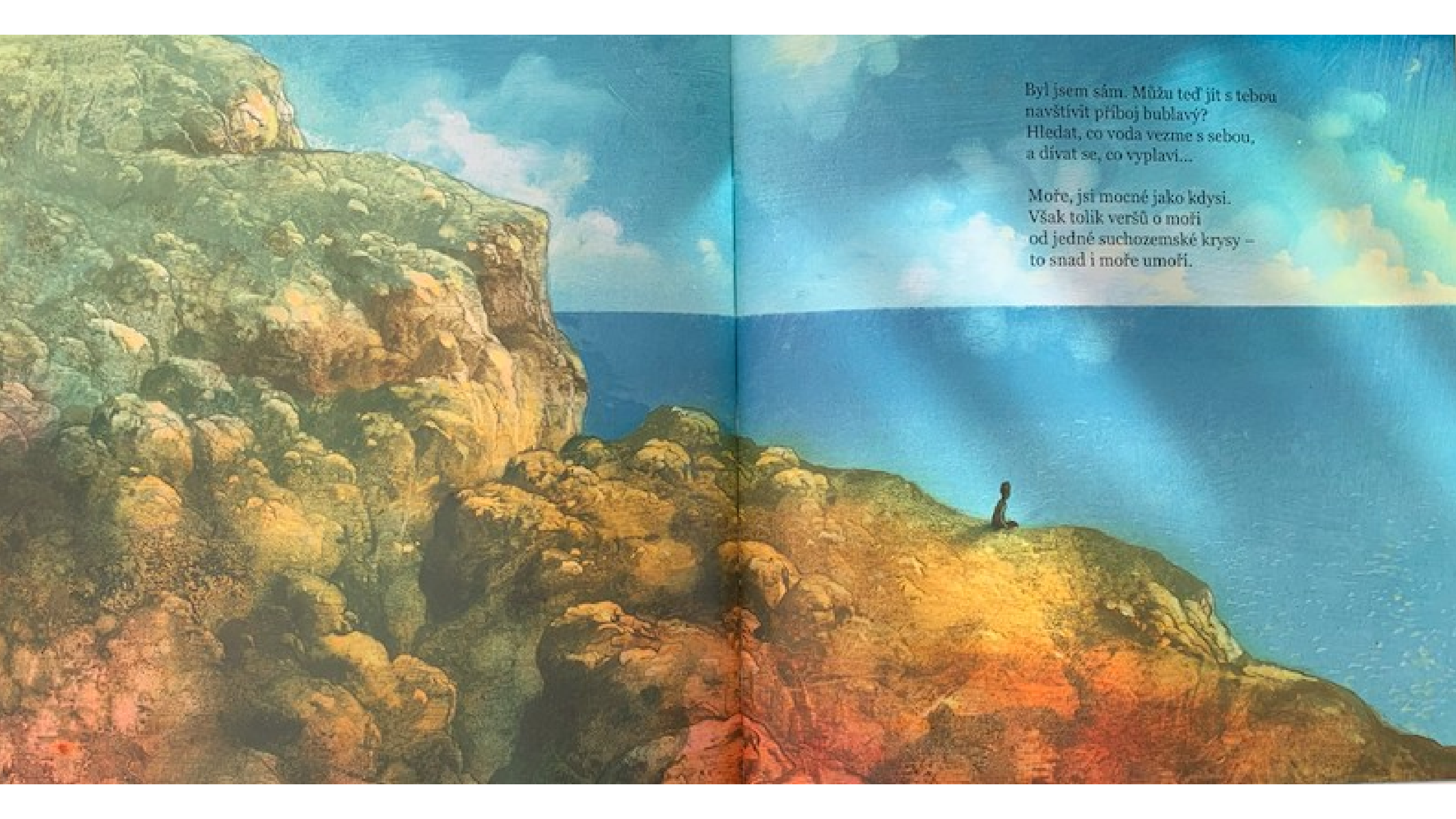
Oblázků máme plné kapsy.
V čí dlani jednou spočinou?
Podmořský pastýř volá na psy
a vede ovce mělčinou.

Navečer domů požene je,
až napasou se mořských řas.
A mořský koník z luk se směje
a z hlubin straší mořský ďas.

I Čechy kdysi moře měly.
Ó, ty se měly! Ale teď?
Na moře Češi zapomněli
a jenom z hor tam stojí zeď.

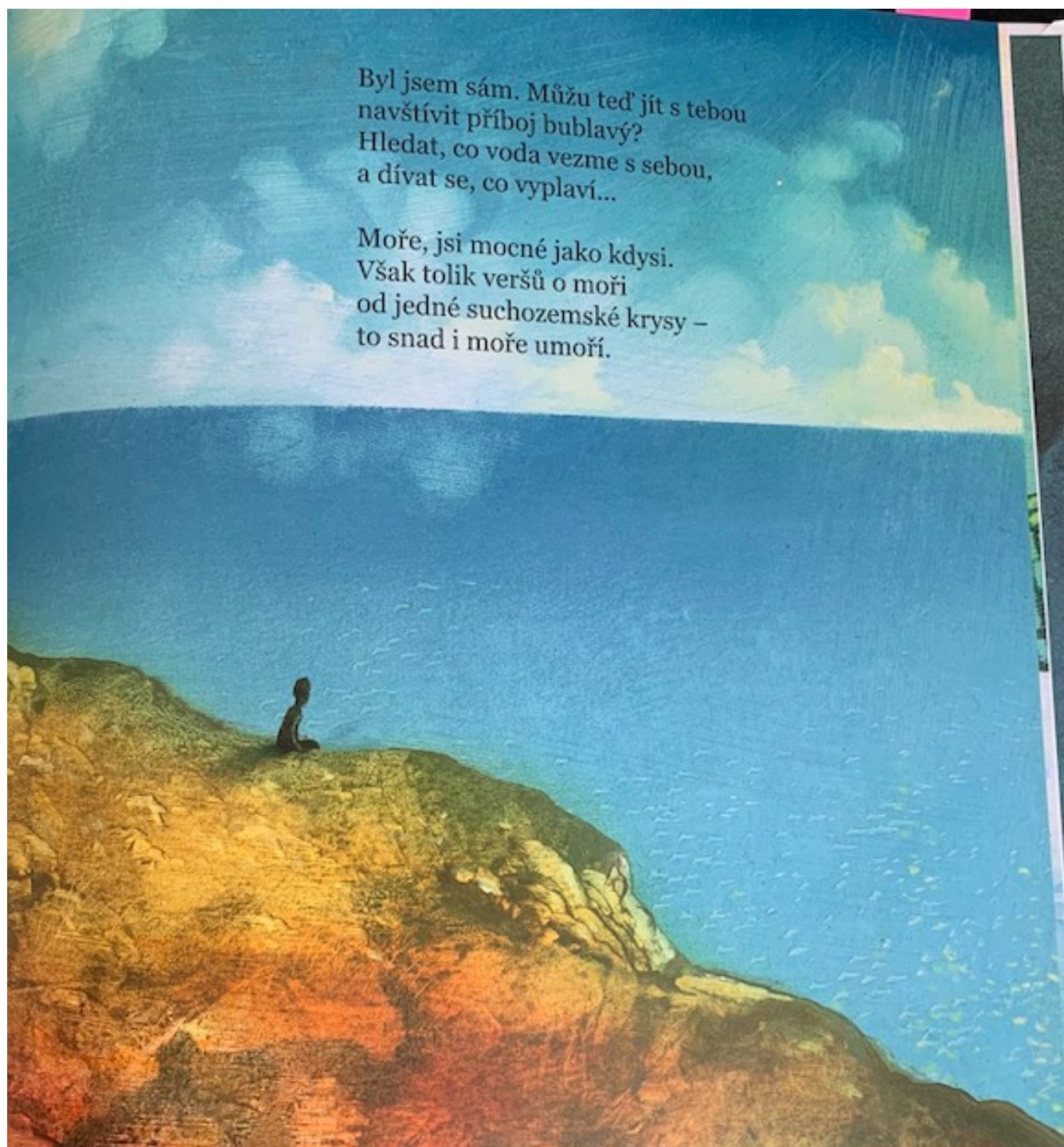

Byl jsem sám. Můžu teď jít s tebou
navštívit příboj bublavý?
Hledat, co voda vezme s sebou,
a dívat se, co vyplaví...

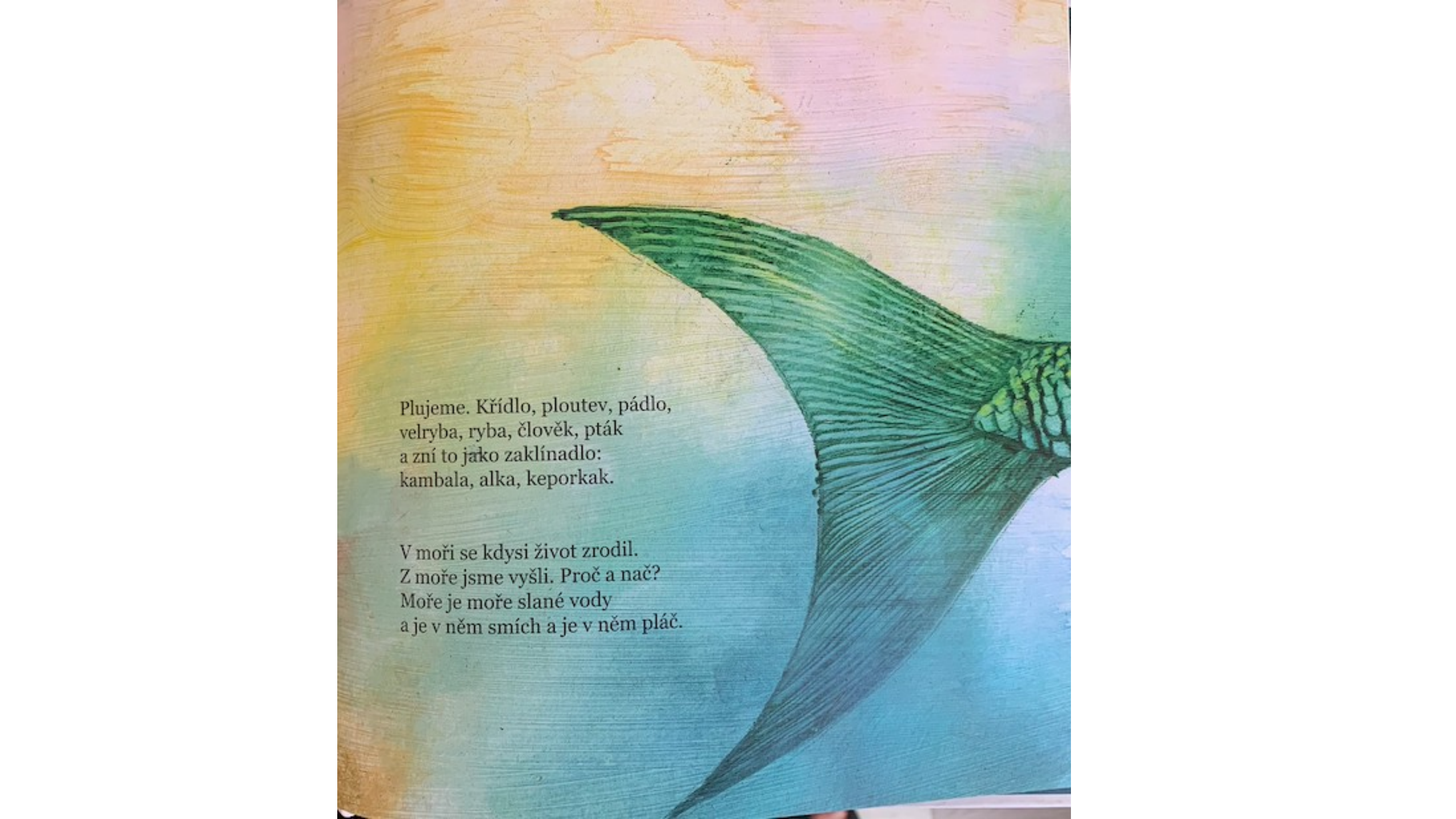
Moře, jsi mocné jako kdysi.
Však tolik veršů o moři
od jedné suchozemské krysy –
to snad i moře umoří.

Byl jsem sám. Můžu teď jít s tebou
navštívit příboj bublavý?
Hledat, co voda vezme s sebou,
a dívat se, co vyplaví...

Moře, jsi mocné jako kdysi.
Však tolik veršů o moři
od jedné suchozemské krysy –
to snad i moře umoří.

Plujeme. Křídlo, ploutev, pádlo,
velryba, ryba, člověk, pták
a zní to jako zaklínadlo:
kambala, alka, keporkak.

V moři se kdysi život zrodil.
Z moře jsme vyšli. Proč a nač?
Moře je moře slané vody
a je v něm smích a je v něm pláč.

Plujeme. Křídlo, ploutev, pádlo,
velryba, ryba, člověk, pták
a zní to jako zaklínadlo:
kambala, alka, keporkak.

V moři se kdysi život zrodil.
Z moře jsme vyšli. Proč a nač?
Moře je moře slané vody
a je v něm smích a je v něm pláč.